

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobců: **a) M. F., b) Ing. A. F., c) Ing. J. B., a d) Ing. H. B.** všichni zastoupeni JUDr. Janem Matějickým, advokátem se sídlem Kolín III, Politických vězňů 98, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ing. B. N.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Borovcem, advokátem se sídlem Mladá Boleslav, Laurinova 1268, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2010, č. j. 162690/2010/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2014, č. j. 8 A 284/2010 - 63, o návrhu žalobců a) a b) na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

- I.** Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II.** Každému z žalobců a) a b) **se u k l á d á** zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mladá Boleslav, odboru stavebního a rozvoje města (dále jen „stavební úřad“) ze dne 25. 6. 2010, č. j. 17599/2010/OStRM/EDNO. Tímto rozhodnutím byla osobě zúčastněné na řízení (dále jen „zúčastněná osoba“) povolena stavba: obytný soubor „Nad Kocandou“, na pozemcích st. p. X, X, p. č. X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, vše v k. ú. M. B..

[2] Žalobci, kteří jsou vlastníky pozemků a staveb přímo sousedících s pozemky, na nichž byla povolena stavba, směřovali žalobní námitky zejména vůči předložené stavební dokumentaci, která dle nich trpí takovými vadami, že podle ní nemohlo být stavební

povolení vydáno. Namítali rovněž rozpor s územně plánovací dokumentací, dále pak stavebním úřadem nedostatečně definované podmínky pro provedení stavby a nesprávné a nepřesvědčivé rozhodnutí o námitkách účastníků řízení. Žalovaný se dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami, jeho rozhodnutí je formální, nepřesvědčivé a nedostatečně odůvodněné. Všechny vady vytýkané stavebnímu úřadu dle nich platí i pro rozhodnutí žalovaného. Dále mají za to, že stavební úřad dal bez podrobného odůvodnění s pouhým odkazem na stanoviska jiných správních orgánů přednost ekonomickému zájmu žadatele před zájmy žalobců, čímž zasáhl do jejich práva na příznivé životní prostředí.

[3] Městský soud v Praze neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou a žalobu zamítl. Konstatoval, že v žalobě byly opakovány námitky uvedené v odvolání, aniž by však bylo konkretizováno, které z nich byly žalovaným vypořádány nesprávně či neúplně, případně které nebyly vypořádány vůbec. Námitky žalobců pak soud označil jako nekonkrétní a koncipované v souhrnu jako nesouhlas s existencí stavby samotné, což je však předmětem posuzování v územním řízení. Přisvědčil žalobcům, že územní plán nepředpokládá v dané lokalitě soustředěnou bytovou zástavbu, avšak konstatoval, že ji ani nevylučuje a dospěl k závěru, že žalovaný se dostatečně vypořádal s hodnocením souladu s územním plánem.

[4] Proti rozsudku městského soudu brojí žalobci a) a b) (dále jen „stěžovatelé“) včasnou kasační stížností, v níž žádají o přiznání odkladného účinku. K návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelé uvádějí, že nepřiznání odkladného účinku by pro ně znamenalo nepřiměřeně větší újmu, než jaké přiznáním odkladného účinku vznikne zúčastněné osobě. Kdyby tato osoba začala na základě žalobou napadeného stavebního povolení stavět, jen těžko by se stěžovatelé domáhali odstranění stavby. Jestliže byl žalobě odkladný účinek přiznán, je namístě, aby platil až do doby, než bude rozhodnuto o přezkoumání tohoto rozsudku na základě podané kasační stížnosti. Zúčastněná osoba dle stěžovatelů neutrpí újmu, začne-li stavět až po případném zamítnutí kasační stížnosti.

[5] Zúčastněná osoba ve vyjádření ze dne 5. 1. 2015 uvádí, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Požadavek na jeho přiznání považuje za účelový. Stěžovatelé pouze v obecné rovině hovoří o tom, jak složité by bylo případné odstranění provedené stavby, naléhavost přiznání odkladného účinku však nikterak neprokazují a neodůvodňují. Tvrzení stěžovatelů, dle nichž zúčastněná osoba přiznáním odkladného účinku neutrpí žádnou újmu, je nepravdivé. Zúčastněná osoba usiluje o výstavbu obytného souboru od roku 2008, vynaložila veškeré své finanční prostředky. Na výstavbu se finančními prostředky sdružili rovněž zájemci o bytovou výstavbu, kterým dlouhodobým odkládáním legitimní výstavby, vynakládáním nepředvídatelných výdajů s přípravou stavby, jakož i soudním řízením, vzniká procesní urputností stěžovatelů majetková i nemajetková újma. Žádost o přiznání odkladného účinku je o to nepřijatelnější, jestliže územní rozhodnutí je i přes veškeré a mnohaleté procesní kroky pravomocné a jestliže námitky uplatněné ve stavebním řízení byly vypořádány v řízení o umístění stavby. Zúčastněná osoba je proto toho názoru, že ze strany stěžovatelů jde o zjevné zneužití práva, jemuž by neměla být poskytnuta ochrana v podobě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud po zvážení přednesených argumentů dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS).

[8] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[10] Před přikročením k posouzení naplnění výše vymezených podmínek je nejprve ve vztahu k nyní projednávané věci vhodné uvést, že městský soud žalobě odkladný účinek přiznal, a to usnesením ze dne 10. 3. 2011, č. j. 8 A 284/2010 – 32. V souladu s dikcí s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2011 (tedy před účinností novely provedené zákonem č. 303/2011 Sb.) toto usnesení s odkazem na § 55 odst. 4 s. ř. s. neobsahovalo odůvodnění. Tvrzené skutečnosti, o které se opíral návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, však byly stejné, jako skutečnosti uplatněné v kasační stížnosti.

[11] Stěžovatelé v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti konstatovali nepřiměřeně větší újmu, než jaká by vznikla přiznáním odkladného účinku zúčastněné osobě. Uvedli, že pokud by tato osoba začala na základě stavebního povolení s realizací stavby, bylo by pro ně obtížné domoci se následně odstranění stavby. Stěžovatelé vlastní pozemek p. č. X, jehož součástí je budova č. p. X a pozemek p. č. X, zapsané na LV č. X v k. ú. M. B. Bytové domy, které mají vyrůst na sousedních pozemcích ve vzdálenosti několika metrů od hranice s pozemky stěžovatelů, budou dle jejich tvrzení dosahovat dolní úrovně domu a zahradní terasy stěžovatelů.

[12] V potaz je třeba brát rovněž běžící soudní přezkum územního rozhodnutí, jímž byla stavba umístěna a na který stěžovatelé v kasační stížnosti upozorňují. Proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 9. 2009, č. j. 141375/2009/KUSK, jímž bylo zamítnuto

odvolání žalobců proti rozhodnutí stavebního úřadu o umístění stavby ze dne 7. 5. 2009, č. j. OStRM 19172/2008 - 328, podali stěžovatelé správní žalobu k Městskému soudu v Praze. Ten rozsudkem ze dne 12. 5. 2011, č. j. 11 Ca 339/2009 - 69 zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k novému projednání a rozhodnutí. Proti tomuto rozsudku podala kasační stížnost zúčastněná osoba. Rozsudkem ze dne 21. 6. 2013, č. j. 5 As 89/2011 - 116, Nejvyšší správní soud zrušil výše citovaný rozsudek městského soudu a vrátil mu věc k novému projednání a rozhodnutí. Následně vydal městský soud dne 14. 1. 2014 rozhodnutí č. j. 11 A 118/2013 - 133, jímž žalobu stěžovatelů zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podali stěžovatelé kasační stížnost, o které doposud nebylo meritorně rozhodnuto, věc je u tohoto soudu vedena pod sp. zn. 5 As 31/2014.

[13] Přesto, že územní rozhodnutí bylo ke dni podání žaloby proti rozhodnutí o potvrzení stavebního povolení pravomocné, je nutno brát výše uvedené v úvahu, a to i se zřetelem k § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, dle něhož „[d]ojde-li ke zrušení územního rozhodnutí po povolení stavby, územní rozhodnutí se již nevydává.“ Pokud by Nejvyšší správní soud nejprve v této věci meritorně rozhodl o kasační stížnosti, a následně by případně v řízení vedeném u tohoto soudu pod sp. zn. 5 As 31/2014 bylo územní rozhodnutí zrušeno, rozhodnutí by nemělo vliv na existenci pravomocně vydaného stavebního povolení. Výsledek by tak pro stěžovatele byl pouze bezcenným vítězstvím *pro forma*. Mají-li však být práva stěžovatelů reálně a efektivně chráněna, je nutno kasační stížnosti odkladný účinek přiznat.

[14] Oproti újmě namítané stěžovateli stojí újma tvrzená zúčastněnou osobou, dle níž odkládáním výstavby a vynakládáním nepředvídatelných výdajů vzniká jak nemajetková, tak majetková újma jí i zájemcům o bytovou výstavbu. V tomto ohledu však nutno podotknout, že pokud by odkladný účinek kasační stížnosti přiznán nebyl a následně by při soudním přezkumu bylo stavební povolení zrušeno, případné hypotetické následné odstraňování stavby by si vyžádalo značné náklady, a to právě pro zúčastněnou osobu.

[15] Výše uvedené skutečnosti musel Nejvyšší správní soud vzít v potaz při poměrování újmy, která by mohla stěžovateli vzniknout nepřiznáním odkladného účinku a újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. V tomto porovnávání proto lze dojít k závěru, že by újma hrozící stěžovatelům v důsledku nepřiznání odkladného účinku byla větší, než možná újma hrozící jiným osobám v důsledku jeho přiznání. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

[16] V případě druhé podmínky, tedy pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, Nejvyšší správní soud rovněž na základě informací ze správního a soudního spisu neshledal, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s konkrétním veřejným zájmem. I tato podmínka je tedy naplněna.

[17] Současně Nejvyšší správní soud upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[18] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovatelům vyhověl a jejich kasační stížnosti přiznal výrokem č. I usnesení odkladný účinek. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2014, č. j. 8 A 284/2010 - 63, rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2010, č. j. 162690/2010/KUSK i rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 25. 6. 2010, č. j. 17599/2010/OStRM/EDNO. Soud však připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[19] Výrok č. II. usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32). Účastníci řízení, kteří učinili společný návrh (§ 33 odst. 8 s. ř. s.), navíc netvoří tzv. nerozlučné společenství účastníků ve smyslu § 91 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, neboť tento institut v soudním řízení správním nelze aplikovat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011 – 251). Každý z nich vystupuje v řízení jako samostatný účastník, a proto je každý z nich zvlášť povinen zaplatit soudní poplatek [§ 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a § 2 odst. 8 téhož zákona *a contrario*]. Každý ze stěžovatelů je proto do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí povinen zaplatit soudní poplatek ve výši 1.000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je 1010424914.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti

žalobce **z a s t a v í** [§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Soud však řízení nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mohla stěžovateli vzniknout újma, a stěžovatel ve stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej označenému soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 4. února 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: